

Šīs lapa ir mašintulkota [Saite]. Mašintulkojumos var būt kļūdas, kas var mazināt skaidrību un precizitāti; Ombuds neuzņemas atbildību par neatbilstībām. Lai iegūtu visuzticamāko informāciju un juridisko precizitāti, lūdzam skatīt šādus dokumentus. avota versija angļu valoda ir norādīta iepriekš. Lai iegūtu plašāku informāciju, lūdzam skatīt mūsu [valodu un tulkošanas politiku](#) [Saite].

Eiropas Ombuda lēmums par sūdzību Nr. 437/2015/ZA par iespējamiem interešu konfliktiem Eiropas Komisijas finansētā ĢMO riska novērtēšanas projektā

Lēmums

Lieta 437/2015/ZA - Uzsākta {0} 15/04/2015 - Lēmums par {0} 28/07/2016 - Iesaistītā iestāde Eiropas Komisija (Nav konstatēta kļūda pārvaldībā) |

Lieta attiecās uz ES finansēto pētniecības projektu par ĢMO riska novērtējumu (pazīstams kā GRACE). Sūdzības iesniedzējs, Vācijā bāzēts pētniecības institūts, apgalvoja, ka vairāki GRACE projektā iesaistītie zinātnieki ir nonākuši interešu konfliktā, jo tie, iespējams, ir saistīti ar biotehnoloģiju nozari. Tā apgalvoja, ka Eiropas Komisija nav ņēmusi vērā sūdzības iesniedzēja bažas par projekta rezultātu zinātnisko pamatotību un ar to saistītās zinātniskās publikācijas neatkarību. Sūdzības iesniedzējs arī apgalvoja, ka Komisija nav nodrošinājusi projekta objektivitāti un neatkarību, jo īpaši pilnīgu pārredzamību attiecībā uz tā atlasē iesaistītajiem ekspertiem.

Ombuds iztaujāja šo lietu. Viņa piekrita Komisijai, ka tai nevajadzētu iejaukties tās finansēto zinātnisko pētījumu zinātniskajā interpretācijā vai publicēšanas procesā. Ombuds arī secināja, ka tas vien, ka pastāv saikne starp projektā iesaistītajiem zinātniekiem un nozari, nepierāda interešu konfliktu. Ombuds norādīja, ka Komisija bieži finansē projektus, ko īsteno vai nu nozare, vai grupas, kurām ir cieša saikne ar rūpniecību. Tomēr ombuds ierosināja *Komisijai apsvērt iespēju nosūtīt sūdzības iesniedzējam pilnīgāku un rūpīgāku paskaidrojumu par to, kāpēc tā uzskata, ka saikne starp nozari un GRACE zinātniekiem nerada interešu konflikta situāciju.*

Ombuds arī konstatēja, ka Komisija ir ievērojusi visas tiesību normas par to ekspertu nosaukumu publicēšanu, kuri ir iesaistīti Septītās pamatprogrammas finansēto projektu atlasē. Lai vēl vairāk uzlabotu pārredzamību un atvieglotu sabiedrības kontroli, ombuds ierosināja, ka turpmāk Komisijai būtu jāpublicē vērtētāju ekspertu vārdi daļējuma, kas atbilstu Septītās pamatprogrammas tematam un/vai jomu kategorijām. Ombuds arī ierosināja publicēt arī vērtētāju interešu deklarācijas.

Sūdzības priekšvēsture

1. Sūdzība attiecas uz iespējamiem interešu konfliktiem un iespējamu nespēju pienācīgi novērtēt zinātnisko informāciju saistībā ar tāda projekta finansēšanu, kas izvēlēts ES finansējumam saskaņā ar Eiropas Komisijas Septīto pamatprogrammu (FP7).
2. Projekts, kas pazīstams kā GRACE (ģenētiski modificētu organismu riska novērtējums un paziņošana par pierādījumiem), attiecās uz ĢMO riska novērtējumu [1]. To izvēlējās ES finansējumam pēc 2011. gadā izsludinātā uzaicinājuma iesniegt priekšlikumus.
3. Sūdzības iesniedzējs, Vācijā bāzēts pētniecības institūts, 2013. gadā publicēja ziņojumu [2], norādot, ko tas uzskata par vairākām zinātnes nepilnībām GRACE projektā. Tā arī apgalvoja, ka pastāv iespējami interešu konflikti, kuros bija iesaistīts GRACE projekta koordinators un iesaistītie zinātnieki.
4. Sūdzības iesniedzējs 2014. gadā rakstīja Komisijai, sūdzoties par to, ka Komisija nav paudusi nostāju par sūdzības iesniedzēja 2013. gada ziņojumu. Vēlāk tā lūdza Komisiju darīt zināmus to ekspertu vārdus, kuri bija izvēlējušies GRACE projektu finansēšanai.
5. Komisija atbildēja, ka GRACE projektā iesaistītie eksperti tika atlasīti, pamatojoties uz augstiem standartiem, un nesaskaņoja iemeslu apšaubīt projekta zinātnisko neatkarību un zinātnisko ticamību. Sūdzības iesniedzējs nebija apmierināts ar Komisijas atbildi un 2015. gada 10. martā iesniedza šo sūdzību ombudam.

Izmeklēšana

6. Ombuds sāka izmeklēšanu par sūdzību, galveno uzmanību pievēršot šādiem jautājumiem: I) Komisijas iespējamo nespēju kļedēt sūdzības iesniedzēja bažas par projekta rezultātu zinātnisko pamatotību un ar to saistītās publikācijas neatkarību žurnālā *Toksikoloģijas arhīvs* un ii) Komisijas apgalvoto nespēju nodrošināt GRACE projekta objektivitāti un neatkarību, jo īpaši pilnīgu pārredzamību attiecībā uz ekspertiem, kas iesaistīti projekta atlasē.
7. Izmeklēšanas gaitā ombuds saņēma Eiropas Komisijas atzinumu par sūdzību un pēc tam sūdzības iesniedzēja komentārus, atbildot uz Komisijas atzinumu. Veicot izmeklēšanu, ombuds ņēma vērā pušu izvirzītos argumentus un viedokļus.

(I) Sūdzības iesniedzēja bažas par projekta rezultātu zinātnisko pamatotību un ar to saistītās publikācijas neatkarību žurnālā

Toksikoloģijas arhīvs

, iespējams, nav kļiedētas

Ombudam iesniegtie argumenti

8. Sūdzības iesniedzējs nebija apmierināts ar Komisijas atbildi uz tās izteiktajiem jautājumiem par salīdzinošās izvērtēšanas procesa integritāti un neatkarību, kas veikts pirms GRACE rezultātu publicēšanas zinātniskā žurnālā — *toksikoloģijas* arhīvos. Sūdzības iesniedzējs apgalvoja, ka žurnāla redaktoram ir cieša saikne ar dažiem raksta autoriem un nozari. Tādējādi neesot nodrošināta publikācijas neatkarība un zinātniskā pamatotība. Otrajā vēstulē Komisijai sūdzības iesniedzējs uzstāja, ka publikācija būtu jāatsauc un ka pārpublicēšana būtu jāapsver tikai pēc stingras profesionālapskates procesa. Sūdzības iesniedzējs arī norādīja, ka Komisijai būtu jānodrošina, ka šis dokuments tiek publicēts žurnālā “nav stigmatizēts” ar tā apšaubāmo sadarbību ar biotehnoloģiju nozari.

9. Komisija atbildēja, ka par GRACE pētījuma izstrādi un īstenošanu, kā arī 90 dienu barošanas izmēģinājumu rezultātu interpretāciju notika plašas un atklātas apspriedes ar pilsoniskās sabiedrības organizācijām (tostarp sūdzības iesniedzēju), nozari un citām attiecīgajām ieinteresētajām personām. Rezultāti tika publiskoti un apspriesti pirms publicēšanas.

10. Attiecībā uz zinātnisko atzinumu objektivitāti Komisija apgalvoja, ka dažādas atziņas atklātās debatēs apspriež zinātnieku aprindās. Tā uzstāja, ka Komisijai nav jāiejaucas zinātniskajā interpretācijā vai publicēšanas procesā, apšaubot vai salīdzinot dažādus zinātniskos atzinumus. Jebkāda iejaukšanās šajā sakarā varētu tikt interpretēta kā politiska iejaukšanās zinātniskā procesā un būtu pretrunā zinātnes brīvības principam. Tas pats attiecas uz salīdzinošās izvērtēšanas procesu pirms publicēšanas žurnālā *Archives of Toxicology*. Komisija apgalvoja, ka publicēšanas process ir to zinātnieku rokās, kuri ir atbildīgi par ziņojuma sagatavošanu un publicēšanu, un ka tā uzdevums nav pirms publicēšanas paust viedokli par zinātniskas publikācijas saturu vai pārskatīšanas procesu.

11. Komisija norādīja, ka tā zināja, ka sūdzības iesniedzējam adresētajā vēstulē, kas publicēta projekta tīmekļa vietnē, pētījuma koordinators pēc punkta ir aplūkojis sūdzības iesniedzēja konstatētos iespējamus zinātniskos trūkumus. Turklāt Komisija apgalvoja, ka zinātniskās debates būtu jāturpina, izmantojot piemērotu zinātnisko platformu, piemēram, toksikoloģijas žurnāla “*Archives of Toxicology*” sniegto informāciju, lai veicinātu un atvieglotu atklātas zinātniskas diskusijas un GRACE rezultātu novērtēšanu.

12. Visbeidzot, Komisija apgalvoja, ka sūdzības iesniedzējs nav pierādījis interešu konfliktu publicēšanas procesā. Tā atzīmēja, ka žurnāla galvenais redaktors ir noraidījis apsūdzības par viņa iespējamo interešu konfliktu vēstulē, kas publicēta *toksikoloģijas arhīvā*.

13. Savos apsvērumos sūdzības iesniedzējs nebija apmierināts ar Komisijas papildu paskaidrojumu, kas sniegts atzinumā.

Ombuda novērtējums

14. Ombuds uzskata, ka Komisijas atzinumā ir pienācīgi ņemtas vērā sūdzības iesniedzēja bažas. Viņa piekrīt pašas Komisijas viedoklim, ka tai nav jāiejaucas, lai trešās personas publicētu zinātniskus pētījumus, kurus tā finansē. Viņa arī norāda, ka jebkurā gadījumā Komisija pārbaudīja, vai GRACE projekta zinātnieki reaģēja uz sūdzības iesniedzēja 2013. gada ziņojumu. GRACE koordinators bija atbildējis uz sūdzības iesniedzēja zinātnisko kritiku, savukārt žurnāla redaktors atbildēja uz sūdzības iesniedzēja apgalvojumiem par pārskatīšanas neatkarības trūkumu pirms publicēšanas. Turklāt abas atbildes tika publicētas GRACE tīmekļa vietnē.

II) Par iespējamu nespēju nodrošināt GRACE projekta objektivitāti un neatkarību, jo īpaši nodrošinot pilnīgu pārredzamību attiecībā uz ekspertiem, kas iesaistīti projekta atlasē

Ombudam iesniegtie argumenti

15. Sūdzības iesniedzējs apgalvoja, ka vairāki GRACE projektā iesaistītie zinātnieki, kā arī projekta zinātniskais koordinators ir cieši saistīti ar subjektiem, kurus pilnībā vai daļēji finansē biotehnoloģiju nozare [3].

16. Sūdzības iesniedzējs arī apgalvoja, ka pēc tā ziņojuma publicēšanas 2013. gada aprīlī Komisija nav veikusi pietiekamas pārbaudes attiecībā uz iespējamām interešu konfliktiem. Tāpēc tā nebija nodrošinājusi GRACE projekta neatkarību un zinātnisko ticamību. Sūdzības iesniedzējs apgalvoja, ka pretēji GRACE zinātnieku ierosinātajai interpretācijai sūdzības iesniedzēja dati liecina par zināmu negatīvu ietekmi uz to žurku veselību, kuras baro ar ģenētiski modificētu kukurūzu.

17. Sūdzības iesniedzējs arī apgalvoja, ka Komisijas pašreizējā prakse šajā jomā attiecībā uz ekspertu vērtētāju vārdu publicēšanu ir nepietiekama no pārredzamības viedokļa. Lai nodrošinātu pilnīgu pārredzamību, Komisijai, pēc sūdzības iesniedzēja domām, būtu publiski jāizpauž, kuri eksperti tika norīkoti novērtēt atsevišķus projektu priekšlikumus. Tādējādi, piemēram, Komisijai būtu jāpublicē to ekspertu vērtētāju vārdi, kuri strādāja ar GRACE projektu.

18. Savā atzinumā Komisija atkārtoti apliecināja savu apņemšanos nodrošināt augstākos iespējamajos standartus visos tās finansētajos projektos. Šajā nolūkā tā atlasa ekspertus, pamatojoties uz starptautisku salīdzinošo izvērtēšanu. Tā arī nodrošina regulāru projektu progressa uzraudzību un izvērtē to rezultātus.

19. Attiecībā uz jautājumu par GRACE projekta saikni ar nozari Komisija norādīja, ka

uzaicinājumā īpaši prasīts, lai pieteikuma iesniedzējiem projektiem būtu jābūt saiknei ar esošajām saistītajām darbībām un ieinteresētajām personām, tostarp ar nozari.

20. Komisija arī apgalvoja, ka, tāpat kā visos Septītās pamatprogrammas projektos, GRACE projekts tika izvēlēts, pamatojoties uz starptautiskiem salīdzinošās izvērtēšanas standartiem, izmantojot neatkarīgus augsti kvalificētus ekspertus. Tā apgalvoja, ka, izmantojot neatkarīgus ārējos ekspertus, Komisija nodrošina, ka finansēšanai atlasītie priekšlikumi tiek vērtēti objektīvi un taisnīgi. Eksperti, kurus izmanto projektu novērtēšanai, tiek atlasīti no datubāzes pēc atklātiem uzaicinājumiem, kas adresēti gan privātpersonām, gan attiecīgām organizācijām, piemēram, valsts pētniecības aģentūrām, pētniecības iestādēm un uzņēmumiem. Noteikumi paredz īpašus atlases kritērijus un spējas, kas jāņem vērā, veidojot ekspertu grupu un piešķirot tos atsevišķiem priekšlikumiem. Eksperti strādā privātpersonas statusā un neatkarīgi no jebkuras organizācijas [4].

21. Turklāt Komisija uzskaitīja novērtēšanas un atlases kritērijus, kas bija pamatā GRACE projekta novērtēšanai [5]. Tā norādīja, ka ir ievērotas visas spēkā esošās tiesību normas, kuru mērķis ir nodrošināt visaugstākos neatkarības un izcilības standartus. Tā uzsvēra, ka, ieceļot neatkarīgu ekspertu, Komisija veic visus vajadzīgos pasākumus, lai nodrošinātu, ka eksperts nesaskaras ar interešu konflikta situāciju jautājumā, par kuru ekspertam ir jāsniedz atzinums [6].

22. Komisija norādīja, ka saskaņā ar attiecīgajiem noteikumiem katru gadu tiek publicēts pilns saraksts ar visiem ekspertiem, kas iesaistīti katras Septītās pamatprogrammas īpašās programmas novērtēšanas procesā [7]. Komisija arī norādīja, ka nav pienākuma publicēt ekspertu vārdus par katru uzaicinājumu, kas attiecas uz projektu, uz kuru attiecas programma, jo tas ietekmētu *“viņu objektivitāti un integritāti, ietekmētu viņu viedokli un/vai kaitētu lēmumu pieņemšanas procesam”*. Pamatojoties uz iepriekš minētajiem noteikumiem un lai ievērotu datu aizsardzības prasības, Komisija norādīja, ka tā nevarēja izpaust to ekspertu vārdus, kuri bija izvēlējušies GRACE projektu.

23. Sūdzības iesniedzējs savos apsvērumos uzstāja, ka Komisija nesniedza nekādu pārliecību par to individuālo ekspertu neatkarību, kuri bija iesaistīti GRACE projekta novērtēšanā un atlasē. Tā uzstāja, ka ekspertu vārdi ir jāizpauž.

24. Turklāt sūdzības iesniedzējs apgalvoja, ka Komisija nav izskatījusi savus apgalvojumus par GRACE projektā iesaistīto vadošo zinātnieku acīmredzamajiem un slēptajiem interešu konfliktiem, neraugoties uz skaidriem pierādījumiem, ko sūdzības iesniedzējs bija sniedzis savos ziņojumos un citos rakstiskajos paziņojumos ar Komisiju.

Ombuda novērtējums

25. Sūdzības iesniedzējs izvirza divus atsevišķus jautājumus par iespējamiem interešu konfliktiem. *Pirmkārt*, tā apgalvo, ka personām, kas izvēlējās GRACE projektu, bija interešu konflikti. *Otrkārt*, tā apgalvo, ka GRACE projektā iesaistītajiem zinātniekiem bija saikne ar

rūpniecību.

26. Pirmais jautājums ir par to, vai pastāvēja interešu konflikts attiecībā uz ekspertiem, kuri izvēlējās GRACE projektu. Ombuds norāda, ka interešu konflikti rodas, ja **valsts amatpersonai** vai personai, kas palīdz valsts iestādei veikt tās uzdevumus (piemēram, neatkarīgam ekspertam, kas sniedz konsultācijas valsts iestādei), ir privātas intereses, kas ir pretrunā attiecīgās valsts iestādes interesēm. No šādiem interešu konfliktiem ir jāizvairās tāpēc, ka tie apdraud valsts varas neatkarību un apdraud valsts iestādes pieņemto lēmumu objektivitāti.

27. Ņemot vērā iepriekš minēto, ombuds norāda, ka interešu konflikts saistībā ar GRACE projektu varētu rasties, ja, piemēram, konkrētiem ekspertiem, kas izvēlējās GRACE projektu, būtu saikne ar kādu ieinteresēto personu, piemēram, biotehnoloģiju nozari vai ar GRACE projektā iesaistītajiem zinātniekiem.

28. Tomēr lietā nav pierādījumu, ka eksperti, kas izvēlējās GRACE projektu, būtu nonākuši interešu konfliktā. Sūdzības iesniedzējs, šķiet, uzskata, ka GRACE projektu nevajadzēja izvēlēties finansēšanai un ka attiecīgi personām, kuras to izvēlējās finansēšanai, ir jābūt interešu konflikta situācijā. Šķiet, ka tas ir tikai apgalvojums, kas nav pierādījums interešu konfliktam.

29. Ombuds norāda, ka Komisija publicē visu to ekspertu vārdus, kurus Komisija izmanto, lai novērtētu projektus pēc programmas, tēmas un gada [8]. Komisija to dara proaktīvi, jo Regulas (EK) Nr. 1906/2006 17. panta 5. punktā noteikts, ka Komisija reizi gadā publicē to neatkarīgo ekspertu sarakstu, kuri tai palīdzējuši Septītajā pamatprogrammā, ko organizē pēc programmas [9]. Tomēr sūdzības iesniedzējs nav ierosinājis, ka nevienai personai, kas iekļauta attiecīgajā gada sarakstā [10], būtu saikne ar interesēm, kas to izslēgtu no GRACE projekta izvērtēšanas.

30. Šajā sakarā ombuds norāda, ka pārredzamība ir labākais veids, kā novērst interešu konfliktu. Jo pārredzamāka ir Komisija attiecībā uz to ekspertu nosaukšanu, kuri izvēlas projektus, jo mazāk ticams, ka interešu konflikti netiks atklāti. Ombuds atzinīgi vērtē to, ka Komisija jau ir publicējusi Septītajā pamatprogrammas projektos iesaistīto ekspertu sarakstu pa tematiem. Ombuds uzskata, ka **nākotnē Komisija** varētu apsvērt iespēju publicēt to ekspertu vārdus, kuri ir iesaistīti konkrētu projektu novērtēšanā pēc dalījuma, kas atbilstu Septītajā pamatprogrammas jomām un/vai tematu kategorijām. Ombuds uzskata, ka šāds sadalījums joprojām nodrošinātu nepieciešamo līdzsvaru starp pārredzamību un lēmumu pieņemšanas procesa aizsardzību, kā arī vērtētājiem.

31. Ombuds norāda, ka publicētajos Septītajā pamatprogrammas sarakstos ir iekļauti ekspertu vārdi, to nosaukums, valstspiederība, iestāde un darbības joma [11]. Viņa ierosina, ka **arī attiecībā uz turpmākajām un līdzīgām programmām** [12] Komisija publicē interešu deklarācijas. Šādām interešu deklarācijām vajadzētu būt pietiekami sīki izstrādātām, lai ieinteresētās personas varētu paust viedokli par to, vai pastāv interešu konflikts saistībā ar kāda konkrēta projekta novērtēšanu. Lai izvairītos no jebkādām iespējamām grūtībām saistībā ar nepieciešamību aizsargāt personas datus, attiecīgie eksperti būtu iepriekš jābrīdina par to, ka Komisija plāno publicēt viņu vārdus un interešu konflikta deklarācijas saistībā ar konkrēto

uzaicinājumu, pie kura viņi strādās.

32. Attiecībā uz to, vai Komisijai **tagad** būtu jāsniedz papildu informācija par konkrētiem ekspertiem, kuri izskatīja GRACE priekšlikumu, ombuds norāda, ka sūdzības iesniedzējs, ja vēlas, var iesniegt pieprasījumu par publisku piekļuvi attiecīgajiem dokumentiem saskaņā ar Regulu par piekļuvi dokumentiem, t. i., saskaņā ar Regulu 1049/2001 [13] .

33. Attiecībā uz *otro* jautājumu ombuds norāda, ka Komisija bieži finansē projektus, ko īsteno nozare vai grupas, kurām ir cieša saikne ar rūpniecību. Patiešām, šāda saikne ar nozari tika prasīta attiecīgajā uzaicinājumā [14] . No tā izriet, ka GRACE projektā ir atzīta saikne ar nozari un ka līdz ar to varētu tikt uztverts interešu konflikts. Tomēr nepieņemama interešu konflikta esamība būtu atkarīga no konkrētā gadījuma un attiecīgās nozares organizācijas darbības precīzā rakstura, kā arī no saikņu apjoma starp šo organizāciju un vienu vai vairākiem iesaistītajiem zinātniekiem.

34. Ombuds norāda, ka lielākā daļa GRACE projektā iesaistīto pētniecības struktūru bija universitātes un valsts pētniecības struktūras [15] . Ombuds uzskata, ka sūdzības iesniedzējs nesniedza pamatotus pierādījumus, kas liecinātu, ka pastāv nepieņemams interešu konflikts.

35. Tomēr ombuds uzskata, ka ikreiz, kad tiek izteiktas aizdomas par ES finansētā projektā iesaistīto zinātnieku neatkarību, Komisijai ir jārīkojas proaktīvi. Tās reakcijai šādā situācijā vajadzētu būt rūpīgai, pilnīgai un balstītai uz visiem faktiem. Šāda atbildes nesniegšana varētu apdraudēt Komisijas kā projekta finansētājas leģitimitāti, kā arī apdraudēt pašu zinātnisko devumu. Tas vēl jo vairāk attiecas uz gadījumiem, kad, tāpat kā GRACE projektā, tiek sagaidīts, ka zinātniskie rezultāti “ *atbalstīs ES riska novērtētājus un ES politikas veidotājus, sniedzot zinātniskus pierādījumus un zinātniskus ieteikumus par ES riska novērtēšanas procesu un kopumā par ĢMO bioloģiskās drošības pētījumu rezultātiem*” [16] . Šajā gadījumā Komisija nereaģēja uz sūdzības iesniedzēja bažām tik rūpīgi un vispusīgi, cik būtu vēlams.

Secinājums

Pamatojoties uz šīs sūdzības izmeklēšanu, ombuds slēdz to ar šādu secinājumu:

Ombuds nekonstatē Komisijas pieļautās administratīvas kļūmes.

Sūdzības iesniedzējs un Komisija tiks informēti par šo lēmumu.

Ieteikumi uzlabojumiem

1. Ņemot vērā ombuda konstatējumus 35. punktā, Komisijai būtu jāapsver iespēja nosūtīt sūdzības iesniedzējam pilnīgāku un rūpīgāku paskaidrojumu par to, kāpēc tā uzskata, ka saikne starp nozari un GRACE zinātniekiem nerada interešu konflikta situāciju.

2. Ievērojot attiecīgos noteikumus par personas datu apstrādi un komerciālo konfidencialitāti, Komisijai, lai labāk sasniegtu likumdevēja noteikto pārredzamības mērķi, būtu jāapsver iespēja publicēt to ekspertu vārdus, kuri novērtē projektus pēc dalījuma, kas atbilstu Septītās pamatprogrammas tematam un/vai jomu kategorijām. Turklāt ekspertu sarakstu publicēšanai būtu jāpievieno viņu interešu deklarācijas.

Emily O'Reilly

Eiropas Ombuds

Strasbūrā, 2016. gada 28. jūlijā

[1] Sīkāku informāciju skatīt: <http://www.grace-fp7.eu/en/content/grace-brief> [Saite]

[2] Saite uz ziņojumu:

http://www.testbiotech.org/sites/default/files/Testbiotech_Doubts_%20EU_Research_Project_GRACE_2.pdf

[3] Sūdzības iesniedzējs jo īpaši atsaucās uz Starptautisko Dzīvības zinātņu institūtu (ILSI) un Starptautisko Bioloģiskās drošības pētniecības biedrību (ISBR). Skatīt attiecīgās saites: sūdzības iesniedzējs [atsaucās \[Saite\]](#) [arī \[Saite\]](#) uz GRACE locekli, kas strādāja Monsanto labā.

[4] Komisijas Lēmums 2011/161/ES

[5] " Zinātniskā un tehnoloģiskā izcilība un atbilstība īpašās programmas mērķiem; iespējamo ietekmi, izstrādājot, izplatot un izmantojot projektu rezultātus; īstenošanas un pārvaldības kvalitāte un efektivitāte ".

[6] Neatkarīgu ekspertu iesaistīšanu Komisijai iesniegto Septītās pamatprogrammas priekšlikumu, piemēram, GRACE projekta, novērtēšanā reglamentē Regula 1906/2006 un Komisijas Lēmums 2011/161/ES, Euratom. Regulas 17. pantā un Komisijas lēmuma 3. punktā ir noteikta ārējo ekspertu loma, viņu atlases procedūra, kā arī līdzekļi, lai sasniegtu augsta līmeņa zināšanas, kā arī izvairītos no konflikta situācijām. Jo īpaši Regulas 17. panta 3. punktā noteikts, ka Komisija " *veic visus vajadzīgos pasākumus, lai nodrošinātu, ka eksperts nesaskaras ar interešu konfliktu saistībā ar jautājumu, par kuru ekspertam ir jāsniedz atzinums* ". Lai sasniegtu šo mērķi, atlase ir balstīta uz iepriekš noteiktiem objektīviem kritērijiem, savukārt atlasītajiem ekspertiem ir jāparaksta deklarācija par interešu konflikta neesamību viņu iecelšanas brīdī (katra novērtējuma beigās ir nepieciešams atkārtots apstiprinājums) un jāinformē Komisija, ja šāds konflikts rodas viņu pienākumu izpildes laikā.

[7] Eiropas Parlamenta un Padomes 2006. gada 18. decembra Regulas (EK) Nr. 1906/2006, ar ko paredz noteikumus uzņēmumu, pētniecības centru un universitāšu līdzdalībai Septītās pamatprogrammas darbībās un pētījumu rezultātu izplatīšanai (2007–20013), 17. panta 5. punkts " *Komisija reizi gadā publicē to neatkarīgo ekspertu sarakstu, kuri tai palīdzējuši Septītajā*

pamatprogrammā un katrā īpašajā programmā”. Sk. arī 29. punktu un 8. zemspītras piezīmi turpmāk.

[8] http://ec.europa.eu/research/participants/portal/desktop/en/funding/reference_docs.html#fp7
[Saite]

Septītās pamatprogrammas sadarbības programma, kuras ietvaros tika finansēts GRACE projekts, ietvēra 11 tēmas (GRACE tika finansēta no 2. tēmas). Katrai tēmai ir septiņi ekspertu saraksti, proti, viens saraksts gadā (2007.–2013. gads). Gada sarakstos, kuros norādīti ekspertu vārdi, viņu valstspiederība, iestāde un darbības joma, ir iekļauti vidēji 250 vārdi.

[9] Skatīt 7. zemspītras piezīmi.

[10] [Sadarbības programma, pārtika, lauksaimniecība un zivsaimniecība, un biotehnoloģijas tēma, ekspertu saraksts KBBE 2012.](#) [Saite]

[11] “Apvārsnis 2020” ekspertu saraksti ir informatīvāki, jo tajos ir iekļauta informācija par: jaunākais darba devējs, pēdējā darba devēja pilsēta, prasmes un kompetences.

[12] Tāpat kā pašlaik notiekošā pamatprogramma “Apvārsnis 2020”.

[13] *Bavārijas Lager* lietā Tiesa nolēma, ka tad, kad tiek iesniegts pieprasījums piekļūt dokumentiem, kas satur personas datus, pilnībā piemēro Datu aizsardzības regulu 45/2001. Regulas 45/2001 8. panta b) punktā ir paredzēti divi kumulatīvi nosacījumi, kas attiecas uz personas datu nosūtīšanu. Personas datus var pārsūtīt tikai: a) ja saņēmējs konstatē, ka dati ir jānosūta, un b) ja nav iemesla uzskatīt, ka šāda nosūtīšana varētu kaitēt datu subjekta likumīgajām interesēm. Saskaņā ar iepriekš minēto spriedumu Komisijai ir jāveic izvērtēšanas tests starp dažādām iesaistīto pušu interesēm (tostarp prasība personas datu saņēmējam noteikt, vai tie ir jāizpauž, t. s. “nepieciešamības pārbaude”).

[14] Tas bija Septītās pamatprogrammas 2. tēmas finansēto pētniecības projektu galvenais mērķis. Pašā uzaicinājumā skaidri norādīts, ka nozares iesaiste projektos tiek stingri atbalstīta un “*tiks apsvērta saikne ar pašreizējām/pašreizējām darbībām GMO pētniecības jomā*”. Šajā sakarā uzaicinājumā bija iekļautas vairākas pētniecības iestādes vai organizācijas, kuras tika uzskatītas par svarīgiem dalībniekiem šajā pētniecības jomā un ar kurām konsorcijs, iespējams, varētu sadarboties vai dalīties pieredzē.

[15] GRACE konsorcijs ir astoņpadsmit dalībnieki (piemēram, universitātes, valsts pētniecības institūti, viena starptautiska bezpeļņas pētniecības organizācija, zināšanu izplatīšanas organizācijas; federālie pētniecības institūti u. c.) no trīspadsmit valstīm.

[16] [2012. gada darba programma “Sadarbība”, 2. tēma “Pārtika, lauksaimniecība un zivsaimniecība un biotehnoloģija”, 62.](#) [Saite] lpp.